

dinis nomine merito designant moralis doctrinae magistri.

Et sane fortitudinis hoc opus, hic campus est, in quo docu-

*** vid. Am- menta virtutis huius edere quisque potest. *** Quae autem
brofius de victoriam ab hostibus refert, sanguineque humano manus
Officiis lib. I. maculat, haud raro crudelitas, & quidvis potius dicenda,
Cap. xxxv. quam fortitudo. Mirum profecto, a Christianis quoque il-
xxxvi, los, quorum potius ob tot innocentissimorum hominum ef-
fusum sanguinem detestanda memoria erat, fortium virorum
laudem referre potuisse!

§. XI. Nulla autem de re CLEOBVLVS magis sollicitus est, quam de sermone rite temperando, linguaque frenanda. Namque de officiis erga alios verba faciens, non semel huius rei iniicit mentionem. Imperitia, inquit, in hominibus maiori ex parte dominatur, λόγων τε πλήθος, & verborum multitudo: sed occasio sufficiet. Et rursus: φιλήσοον εἶναι μάλλον, ἢ φιλόλαλον, audiendi magis, quam loquendi studiosum esse oportet. Quibus & hoc accedit: γλώσσαν εὐφημον ἴσχειν, linguam non maledicam esse debere. Quibus quidem monitis longe saluberrimis, tum ea, quibus decorum violatur, tum quibus honesti migrantur leges, notat vitia. Iuuabit ea de re paulo dispicere accuratius, ut pateat inde, CLEOBVLVM non sine ratione de recto sermonis vsu tam multa praecepisse. Sane quibus decorum violatur in sermone, plurima omnino sunt vitia, perquam frequentia inter mortales. Etenim vt nunc ea taceam, quae recto sermonis vsui κατὰ τὸ ἐλέειπον opponuntur, THEOPHRASTVS, * diligentissimus harum rerum indagator, tria vitia, ceu maxime insignia commemorat, quibus κατὰ τὸ ὑπερβάλλον, contra verum sermonis vsu, peccatur. Primum illi vocatur, ἀδολεσχία, garrulitas, alterum λαλία, loquacitas, tertium λογοποιία, famigeratio, siue rumororum confectio. Videntur quidem ista inter se conuenire, at accuratius rem expendentibus patebit, maximum inter ea intercedere discrimen. ** Namque ἀδολεσχία, definiente THEOPHRASTO, est διήγησις λόγων μακρῶν ἢ ἀπροβλεπύτων, magnorum & inconsideratorum sermonum effusio. Illorum nimirum hoc est vitium, qui voluptati, quam ex colloquiis mutuis, & confabulationibus persaepe nugatoriis capiunt omnia

* In Chara-
cteribus E-
thicis p. 10.
22. 25.

** vid. Ca-
saubonus ad
Theopha-
stum p. 128.
129.